63ste Jaargang No. 5151 — DAGBLAD — Donderdag 3 Juli 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8 Willemstad. Adres: Conscientiesteeg 27

Uitgeverij en Administratie: Paulus-drukkerij, Conscientiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Conferentie van Parijs mislukt.

Molotov: "Het brengt de onafhankelijkheid in gevaar."

Bevin: "Molotov verdraait de feiten."

Bidault: Doet Molotov uitgeleide.

De AP-correspondent Tom Williams seint uit Parijs dat de Fransen en Engelsen ministers van buitenlandse zaken wederom een ontmoeting hadden met Molotov om te zien of het compromis-voorstel van Bidault niet aannemelijk is voor de Russen. De vijfde bijeenkomst tussen de drie ministers van buitenlandse zaken zou hedenmiddag om tien minuten over drie beginnen. Molotov kwam het laatst aan en hij zag er ernstig uit en hij lachtte niet, helemaal in tegenstelling met de beminnelijkheid die hij gisteren ten toon spreidde.

Het Franse compromis-voorstel heeft de conferentie nog in leven gehouden en zowel Engeland als Frankrijk hebben nog verklaard dat zij indien Rusland het plan niet aanneemt, zij toch op zich wilen trachten dat het plan van Marshall doorgang zou vinden.

Latere berichten uit Parijs melden dat Molotov de Engels-Franse voorstellen voor het herstel van Europa heeft verworpen en dat dit wel het einde zal betekenen van de conferentie.

Molotov zeide dat het Engels-Frans voorstel geen goede gevolgen kan hebben en waarschuwde zowel Engeland als Frankrijk daar hun houding ten gevolgen kan hebben dat Europa in stukken uiteen valt. Een hoge Sovjetautoriteit deelde mede dat dit wel het einde is van de conferentie en dat men een complete ruzie ziet tussen Engeland en Frankrijk aan de ene zijde en Rusland aan de andere kant. Molotov verliet de zaal vijf minuten voor Bevin en werd door Bidault uitgeleide gedaan, die hem naar de deur bracht en hem een hand gaf en weer terug ging om met Bevin te praten. Er zou een gezamenlijke verklaring worden uitgegeven door zowel Frankrijk als door Engeland.

De conferentie duurde tot 6 uur. Bij de aanvang van deze conferentie legde Molotov een memorandum over, 5 pagina's groot waarin critiek geleverd wordt op het Engels-Franse plan.

Dit plan nl. zou een bedreiging inhouden van economische onafhankelijkheid en de souvereiniteit der Europese kleine landen.

„Hoe zullen de kleine landen", liet Molotov uitkomen, „in staat zijn zich veilig te stellen op economisch gebied en hun onafhankelijkheid kunnen bewaren?"

Molotov verklaarde, dat de Sovjet-regering dit plan moet verwerpen omdat het alles bijeen genomen niet voldoet en men met dit plan geen positieve resultaten kan bereiken. Door dit plan ook zal men van Duitsland niet meer de toch rechtvaardige herstelbetalingen kunnen eisen en die herstelbetalingen zijn toch rechtvaardige eisen na de Duitse agressie.

Molotov zeide wel dat de Sovjet internationale samenwerking wil bewerken, maar dan op basis van gelijkheid en met respect voor de belangen van degenen die zich contractueel aan dit plan verbinden. Rusland kan zich niet voor een dergelijke plan lenen als andere landen daar schade aan hebben.

Zijn regering beschouwt het plan dat Engeland en Frankrijk hebben op gezet als een zich gaan bemoeien met interne politieke zaken van de verschillende landen. (Parijs, (AP) 2.7).

Molotov was ook tegen de plannen van Engeland en Frankrijk omdat deze beide landen door dat plan een te overheersende rol zouden krijgen in Europa. Wanneer een land op het plan van Amerika ingaat dan moet het gehoorzaam zijn aan wat Amerika dicteert en men moet de richtlijnen volgen van een op te richten werkcomite.

Kort nadat Molotov op de conferentie liet weten dat hij de plannen van Engeland en Frankrijk onaanvaardbaar achtte waarbij een werkcomite voor Europa zou opgericht kwam er een verklaring waarbij Molotov weer een gevaar zag voor de onafhankelijkheid van de verschillende landen in de plannen zoals, die nu door Engeland en Frankrijk zijn voorgesteld. Bevin merkte hatelijk op, dat de verklaring van Molotov een verdraaiing van de feiten is.

Molotov gaf als voorbeelden dat men wellicht druk zou uitoefenen op Polen om meer te produceren, terwijl men later bv. Tsjechoslowakije zult aanzetten om meer landbouw te doen en de industrie te verlagen, zodat het machines uit Polen kan betrekken, terwijl met de staalproductie van Noorwegen zal behandelen zooals dat voordeelig is voor de staalindustrie.

Een Franse bron deelde mede dat Bevin zei: „Ik weet niet of hij (bedoeld is Molotov), van plan is een valse voorstelling van zaken te geven, in de hoop dat hij daarmede het volk kan winnen, door verkeerde uitleg."

„Ik betreur de bedreigingen die er gedaan zijn toen men wees op de gevolgen, maar mijn land heeft de situatie reeds goed onder ogen."

Bidault wees erop dat Frankrijk alles zal doen om te voorkomen, dat er een verdeling komt in Europa en met klem verklaarde hij dat Frankrijk alle verantwoording afwijst van de beslissing die nu viel.

De Franse regering zal doorgaan met de studie over het plan Marshall en hij voegde daaraan toe, dat Frankrijk daarmede doorgaat in opdracht van de kamer. Bewogen antwoordde Bidault op de aanvallen van Molotov alszou de onafhankelijkheid der landen in gevaar zijn, dat onafhankelijkheid zich niet kan steunen op ellende en honger, maar moet steunen op samenwerking tussen de mensen, die de welvaart brengen.

Zowel Bevin als Bidault verklaarden dat zij alle regeringen van Europa om samenwerking zullen vragen voor het idee van een reconstructie voor geheel het continent.

Bevin wees erop, dat men door de feiten de beschuldiging gaan willen terwijl Bidault nogmaals verklaarde dat men samen wil werken met ieder en hij hoopte dat de weiger er nog niet definitief was. Ons werk moet niet een werk zijn voor verdeeld Europa. Frankrijk is niet van plan met geweld aan oplossing te forceren. Ieder land wordt slechts uitgenodigd om mede te doen. Men kan zeggen dat de hulp van Amerika onzeker is, maar nog meer zou de toekomst onzeker zijn als Europa niet doet wat het kan doen. Ieder land is vrij om aan te nemen of te verwerpen wat is voorgesteld. Frankrijk zoekt geen overheersing. Bidault wees op drie punten die het programma inhoudt. a) de pogingen van het land zelf b) de wederzijdse hulp van Europese landen en c) de hulp van de Noordamerikanen die echter tijdelijk is.

Hedenmorgen zullen Molotov en zijn staf naar Moskou vliegen. Bevin ging onmiddellijk conferen met Bidault om de plannen uit te werken voor een herstel van Europa zonder de medewerking van Rusland.

Zij zullen een lijst opmaken van de landen die men zal vragen mee te doen.

Franse bronnen wisten nog te melden dat de beide ministers een verklaring zullen afleggen, wanneer Bidault binnenkort naar Londen gaat om het verdrag van Duinkerken te tekenen. (Parijs, (AP) 2/3 Juli 1947).

het nieuws van vandaag

Er heeft gisteren nog een vergadering plaats gehad in Parijs en...... het is op een mislukking uitgelopen. Bidault bleef kalm en bracht Molotov naar de deur. Bevin was kwaad en sprak van vermomming van de feiten.

Hoe zal de reactie zijn? Europa heeft nog ellende, lees maar de brieven, langzaam gaan de mensen zien hoe arm ze zijn geworden, en voelen ze dan sommige dingen, die ze kenden voor de oorlog nooit terug komen.

Die reactie zal zijn dat men nog meer anti-Russisch wordt, dat er werkelijk meer afkeer komt. Doch het wonderlijke is Molotov moet dit ook weten, en waarom doet hij het dan? Voelt Rusland zich zoo sterk dat men zich die weelde kan veroorloven, om heel Europa tegen zich in het harnas te jagen. Lacht men hier mee en zegt men, „Het heeft toch geen harnas, wij, de Russen zijn sterk, doch wat zou het uitgemergelde verdere Europa kunnen doen tegen ons?"

Is de rest zoo onbelangrijk geworden, dat men er niet eens meer de vriendschap van wil hebben, of is alles angst tegenover Amerika, dat door dit plan vele economische voordelen zou krijgen en zijn handel en zijn economie vooruit zou zien gaan, zijn afzetmarkt verzekerd zou kunnen achten. Aan geheel Amerika levert het wapenen, aan geheel Europa levert het dan zoo wat alles.

Er is felheid in de woorden van Bevin er is bewogenheid in de woorden van Bidault en er is bitterheid in de woorden van Molotov.

En dan te bedenken, dat de volgende vredesconferentie wel zal mislukken als de conferentie van Parijs mislukt. Dat schreef men toch de vorige week in de pers van Europa, dus nog steeds geen oplossing voor het lot van millioenen. De grens van Europa loopt dus dwars door de puinhopen van Berlijn.

Het is alles droef nieuws vandaag.

Een hoop is, dat het werkelijk waar zou zijn, dat Rusland het toch niet zonder anderen zou kunnen, het land is wel groot en zou gegdeeld „selfsufficient" kunnen zijn, doch dat probleem is nog niet opgelost, zodat de hulp van buiten niet ontbeerd kan worden.

In Amerika is wat sensatienieuws over de militaire plannen de bekende Braden zou er tegen zijn. Dat klopt enigszins met het bericht, dat hij bang zou zijn, dat men in Zuid Amerika niet goed zou omgaan met de geweertjes.

Indië zou volgens A.P. een nieuwe eerste minister zijn en wel Sjarifoeddin, dit zou dan een bevestiging zijn van allerlei geruchten, tot onze gerustestelling wordt er bij verteld, dat hij tot taak zal hebben de vrede te bewaren.

Overigens is er wel nieuws, doch b.v. dat Mevr. Peron aan tafel aanzat bij president de Nicola.

De laatste berichten melden dat de communistische pers in Frankrijk niet weet wat te doen en daarom maar wat afdrukt uit de verklaring van Marshall zonder verder commentaar.

Molotov is niet eens zijn gastheer Bidault goede dag gaan zeggen.

Franco Spanje zou niet in het plan worden opgenomen.

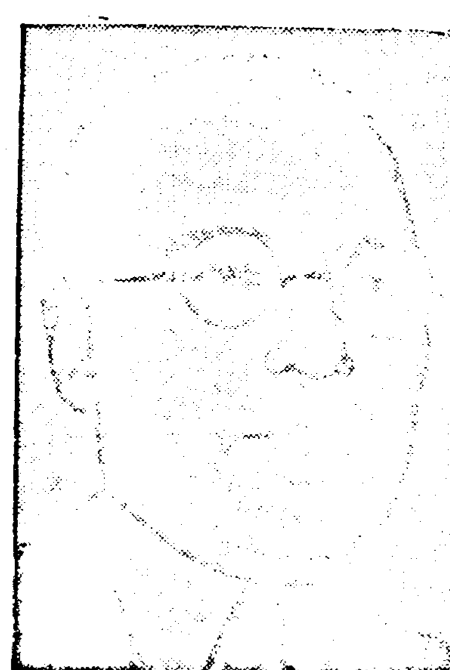
MILITAIRE PLANNEN.

New York meldt dat een aflevering van het blad „News Week" bericht, dat Braden een tegenstander is van de inter Amerikaanse militaire plannen die nu bij de comite's van het congres aanhangig zijn gemaakt.

Marshall is er een voorstander van maar Braden is er tegen. Braden gaf een uiteenzetting van zijn standpunt in een brief aan het ministerie van oorlog. Dit geschiedde toen Marshall niet aanwezig was. Toen hij na zijn terugkeer zonder Braden te consulteren toch het plan aan den president door zond, nam de laatste ontslag. Eisenhower en Nimitz zijn volgens het blad voorstanders. In sommige landen van Zuid Amerika is er tegenstand zoals bij een groep in Columbia, met het blad „El Tiempo", waar men vreest dat het zal leiden tot een steeds groter wordende bewapening over de gehele wereld. Met alle gevolgen van dien. (New York, (AP) 2.7).

OPBOUWPLAN IN ENGELAND.

Op een persconferentie in Londen werd van regeringszijde medegedeeld dat er een drie à 5 jarigplan zal worden gemaakt om Engeland over de naoorlogse moeilijkheden heen te helpen. Het zal de volgende week bekend gemaakt worden en men waarschuwde het volk om niet in een paniekstemming te geraken daar alle hoop bestaat om de moeilijkheden te boven te komen. Wij gaan zei de minister Morrison, een uiterst moeilijke en donkere weg en wij moeten niet vergeten dat in de grond van de zaak onze economie gezond is. (Londen, (AP) 2.7).

DR. CARL ACKERMAN

Bezoekt heden Curaçao.

MEVROUW PERON.

Mevrouw Peron was de gast van president de Nicola in het Paleis Justiniani waar haar in de rode kamer een cocktail partij werd aangeboden. Na het verblijf aldaar vertrok zij weder naar de Argentijnse ambassade. (Rome, (AP) 2.6).

HET BEZOEK VAN PDESIDENT VIDELA.

Diplomatieke bronnen delen mede, dat het handelsverdrag tussen Chili en Brazilië, hetwelk vandaag getekend had moeten worden, weer is uitgesteld voor nadere discussies. Wel wist men mede te delen dat de overeenkomsten op cultureel gebied en op gebied van luchtvaart, als een protecol bij het 5 jaar oude handelsverdrag zal worden gevoegd en dit hedenavond getekend zal worden.

TOCH NOG OVEREENKOMST

In de laatste minuut werd er toch nog een overeenkomst bereikt tussen Chili en Brazilie inzake het economische verdrag en men kon berichten dat het nog hedenavond zal getekend worden.

De overeenkomst werd bereikt nadat de Chileense minister van buitenlandse zaken Rafael Juliet de gast was geweest van den minister van buitenlandse zaken van Brazilië Raul Fernandez. Zij hebben samen de lunch gebruikt en werden het eens over het economisch verdrag dat sinds Maandag jl. moest worden uitgesteld (Rio de Janeiro, (AP) 2.7).

Nieuws uit Indië.

Sjarifoeddin eerste minister, om de vrede te bewaren

Antwoord op Amerikaanse nota tegen het einde van de week.

REPUBLIKEINS ANTWOORD.

Volgens republikeinse kringen te Batavia wordt het antwoord van de republiek op de Aide Memoire van de Verenigde Staten tegen het einde van deze week verwacht.

Men bericht verder nog, dat Sjahrir, die momenteel in Perwokerto vertoeft tegen het einde van de week weder in Djokjakarta wordt verwacht en men voegt er aan toe dat hij „weder een belangrijke rol in het politieke leven" zal spelen. (Aneta 2 Juli)

COALITIE KABINET MISLUKT.

Het Republikeins blad „Nieuwsgier" haalde de woorden aan van een republikeinse woordvoerder die zeide, dat nu de leider van de vier voornaamste republikeinse patijen, tw. Amir Sjarifoeddin, Dr. Ak Gani, Dr. Soekiman en Dr. Setiadjit gefaald hebben bij het vormen van een coalitie-kabinet, het zeker is geworden dat Sjahrir de man is die de situatie zou kunnen redden. (Aneta, 2 Juli)

EEN NIEUW MINISTERIE.

Amir Sjari Foeddin werd benoemd tot eerste minister van de republiek hij neemt de taak op zich om met de Nederlanders tot een vreedzame oplossing te geraken. Sjari Foeddin is een socialist en was vroeger minister van verdediging((AP) 3.7).

CHINESE ACTIE.

De grote Chinese vereniging in Indonesië, genaamd „Mua Chung" besloot gisteren op een vergadering te Solo aan de Chinese nationale regering te verzoeken bij de Nederlanders op aan te dringen om het Indonesisch probleem op vreedzame wijze op te lossen.

De vereniging dringt er ook op aan bij de Chinese regering om de republiek op dezelfde wijze als Egypte en Libanon te erkennen. (Aneta 2 Juli)

Het Advies van de Staten.

Aan Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao, Alhier.

Willemstad, den 24—6—1947.

Naar aanleiding van het ontwerp van wet tot wijziging en aanvulling van de Wet op de Staatsinrichting van Curaçao met bijbehorende memorie van toelichting, den Staten bij gouvernements-depeche dd. 24 Juni 1947 no. 6115 om advies aangeboden, hebben zij de eer Uwer Excellentie hierbij de navolgende opmerkingen ten aanzien van bedoeld ontwerp te doen toekomen.

Algemene opmerkingen.

Met vreugde begroetten de Staten het lang verwachte ontwerp van wet tot herziening der Curaçaose Staatsregeling.

De Staten konden zich niet verenigen met de zienswijze der Nederlandse Regering om bij de herziening niet met verschillende desiderata der Staten, zoals vastgelegd in het Memorandum, dat een commissie uit hun midden in de maand Juni 1946 aan de Regering heeft aangeboden, rekening te houden, aangezien verschillende door hen voorgestelde veranderingen — hoewel niet van principiële aard — van groot practisch belang zijn, bv. de voorgestelde nieuwe redactie van de grondrechten en de wijziging van artikel 5.

Het in hoofdzaak overnemen van de principiële en daarbij enige andere voorgestelde wijzigingen, is naar de mening der Staten betreurenswaardig en onbevredigend. Zich thans verklarende ten aanzien van het aangeboden ontwerp, achten zij zich verplicht, beleefd naar het memorandum te verwijzen.

De Staten zijn van mening dat het systeem van het memorandum een afgerond geheel vormt, waarin ook de niet principiële wijzigingen zoals reeds opgemerkt een belangrijke stap vooruit betekenen.

In het biezonder zijn de Staten van mening dat de wijziging van art. 29 der Curaçaose Staatsregeling, waarmede ook de overige wijzigingen die in het memorandum zijn voorgesteld verband houden bv. van artikel 34 met nadruk onder de aandacht van het opperbestuur moet worden gebracht.

Artikelen.

Ad artikelen 2 t/m 10, alsmede 22, 23 en 24 van de Curaçaose Staatsregeling. Zie memorandum.

Ad artikel 29 van de Curaçaose Staatsregeling en artt. 67a t/m 67f van het ontwerp. De redactie van „taak en bevoegdheden van het College van Gecommitteerden" werd onvoldoende geacht. De toelichtingen op de artikelen 67a t/m 67f schonken ook geen bevrediging.

In het memorandum houdt de aanvulling van artikel 29 van de Cur. Staatsregeling een formulering in met betrekking tot de uitvoerende macht ten aanzien van inwendige aangelegenheden. Het door de Regering voorgestelde artikel 67e schijnt in dit opzicht minder waarborgen te bieden. De mogelijkheid, dat het door de Regering voorgestelde ontwerp een verdere strekking heeft en dus ook de uitvoerende macht omvat, alsmede verantwoordelijkheid aan de Staten, werd onder ogen gezien. De traditie, die inhoud geeft aan gelijksoortige grondwettelijke bepalingen in Nederland, bestaat echter niet in Curaçao. Het door de interpretatie van artikel 67e in de geest van de Regering als een ernstig bezwaar voor de toekomst aangevoeld, aangezien een eventuele

DR. GOMEZ.

Kwam helemaal van de overkant, om dit advies op te stellen.

enge interpretatie door het Bestuur van Curaçao niet op een of andere wijze onmogelijk gemaakt wordt. Hierbij dient te worden gelet op de omstandigheid, dat het streven naar verantwoordelijk bestuur verscherpt is door de interpretatie van de bestaande Staatsregeling zijdens het Bestuur van Curaçao. Deze interpretatie is van dien aard, dat zelfs in brede kringen de mening heeft post gevat, welke in het rapport van de Commissie De la Try Ellis als volgt werd geformuleerd:

„Grond voor strijd en ontevredenheid zetelt echter hierin, dat het Bestuur van Curaçao zich principieel — en het dient wel aldus te doen — op het standpunt van het geschreven recht blijft stellen, terwijl toch uit de wereldgebeurtenissen blijkt, dat de volksovertuiging in afhankelijke gebieden veranderende is. Deze toestand, dat bestuurs- en volksovertuiging zich in de loop der jaren in verschillende richting ontwikkelden, zou in een afhankelijke gemeenschap met meer worden als dictatuur e.d. worden geschilderd, in een afhankelijke gemeenschap als Curaçao is zij een noodlottig gevolg van het feit, dat de afhankelijkheid meebrengt, dat het Bestuur niet verantwoordelijk is aan de volksovertuiging hier, doch aan die in Nederland, welke zich voor de „koloniale" problemen uiteraard minder interesseert. Het is deze toestand, welke gevoeld wordt als een „koloniale" en door medewerkers als zodanig wordt gekwalificeerd. **De spanning tussen bestuurs- en volksovertuiging kan dan ook niet anders worden opgeheven, dan door het Curaçaose bestuur verantwoordelijk te maken aan het Curaçaose volk"** (Onderstreeping van de Staten)

Teneinde elk misverstand te voorkomen, wensen de Staten te herhalen, dat het ernstige bezwaar tegen de formulering der Regering ligt in de mogelijkheid, dat, hoe vooruitstrevend de bedoeling der Regering ook moge zijn, in de praktijk deze formulering door een enge interpretatie van het Gouvernement van Curaçao niet tot zijn recht zou kunnen komen. De Staten geven daarom de Regering in ernstige overweging bij de aanbieding van het wetsontwerp aan de Staten-Generaal artikel 67e zodanig te formuleren, dat het onmogelijk zal zijn tot een andere interpretatie te geraken dan de Regering op blz. 1 van de Memorie van Toelichting op het ontwerp geeft, luidende:

„Aldus hoopt Zij in deze overgangsperiode tezamen met de bewoners dezer gebiedsdelen de grondslagen te leggen en het raam te kunnen optrekken voor die verantwoordelijke zelfstandigheid, welke Zij zich als uiteindelijk doelwit voor ogen stelt en nog-eens op ondubbelzinnige wijze tot uitdrukking bracht bij monde van de Minister van Overzeese Gebiedsdelen op 10 December 1946 in de Tweede Kamer der Staten-Generaal."

Voorts is het zeer aanbevelenswaardig in de Memorie van Toelichting de draagwijdte van dit artikel omstandig te omschrijven.

De toelichting op het stuk van politieke verantwoordelijkheid is te sober. De Staten zijn van oordeel, dat, met vermijding van excessen, een aan de volksvertegenwoordiging verantwoordelijk college zeer wel kan worden samengesteld. Hoewel dit uit de desbetreffende artikelen blijkt, zou de toelichting op bladzijde 4, luidende: „De gedachte om een dergelijk college thans onmiddellijk samen te stellen uit politiek verantwoordelijke hoofden van departementen, welke al of niet te onderscheiden zouden zijn van de technische hoofden dezer departementen, komt in het huidige stadium onpractisch en welhaast onuitvoerbaar voor", aanleiding kunnen geven tot twijfel of het College van Gecommitteerden — dat een college van inwendig bestuur is — uiteindelijk aan de volksvertegenwoordiging verantwoordelijk is.

Vast staat, dat het college een zekere homogeniteit in politieke opvattingen met de volksvertegenwoordiging zal hebben. Dit behoeft niet met zich mede te brengen, dat het gehele college bij geschil in onderdelen van beleid, dient te worden vervangen. Nadere en duidelijke toelichting op dit punt aan de Staten-Generaal komt wenselijk voor.

De Staten zijn uitdrukkelijk van oordeel, dat voor de vorming van een dergelijk college in dit staatsdeel ruimschoots krachten aanwezig zijn en, dat de aard en de geschiktheid van de burgerij waarborgen bieden voor een bekwaam college voor het inwendig bestuur der Nederlandse Antillen. Om deze redenen, zijn de Staten verder van oordeel, dat de samenstelling van meergenoemd college gevoeglijk aan de bevoegdheid der Nederlandse Antillen zelf kan worden overgelaten, en dat voor beperkingen, als vervat in artikel 67a sub 1 en 2, geen aanleiding noch rechtsgrond bestaat. De mogelijkheid, dat het college zal kunnen worden samengesteld op een formeerder zoals in Nederland, of volgens het Engelse systeem, dient niet à priori te worden uitgesloten. De soepelheid, die dit ontwerp beoogt, is ook hier gewenst.

Aangenomen werd, dat de ratio van de artikelen, houdende instelling, taak en bevoegdheden van het College van Gecommitteerden, — zij het in sobere bewoordingen — duidelijk laat uitkomen, dat de nadere uitwerking van de verhoudingen van Gouverneur, Gecommitteerden en Staten bij landsverordening zal geschieden, in het midden latende of dit reeds in het reglement van orde voor het College van Gecommitteerden, dat goedkeuring bij landsverordening behoeft, zou kunnen plaats hebben, dan wel in een afzonderlijke instructie bij landsverordening vast te stellen.

Die landsverordening, waarin uiteraard zal worden geregeld: de wijze waarop de besluiten van de Gecommitteerden (proto-ministers) tot stand komen en aan de Staten worden medegedeeld, de wijze waarop overeenstemming of verschil van mening tussen Gouverneur en het College blijkt, en de gevolgen van dergelijke geschillen, zal waarborgen bieden voor de democratisering van het Curaçaos bestuur gedurende de tijd van overgang naar de definitieve regeling van de verhoudingen in en van Curaçao in het Verenigde Koninkrijk.

Ad artt. 34, 35, 36, 44, 45, 49, 50, 51 en 54 van de Curaçaose Staatsregeling. Zie memorandum.

Ad Hoofdstuk III van de Curaçaose Staatsregeling. Zie memorandum.

Ad art. 67a van het ontwerp. Sub 1. In overweging wordt gegeven om dit lid te doen luiden: „Er is een College van Gecommitteerden". Zie voor toelichting de opmerking ad artikel 29 van de Curaçaose Staatsregeling enz.

Sub 2. In overweging wordt gegeven dit lid te doen vervallen en te bepalen, dat de wijze van benoeming van de Gecommitteerden bij landsverordening zal worden geregeld.

Sub 4a. Verwezen wordt naar het memorandum sub Hoofdstuk III van de Cur. Staatsregeling.

Sub 4b. In overweging wordt gegeven dit lid als volgt te doen luiden: „actief dienend burgerlijk- of militair ambtenaar".

Ad art. 67e sub 1 van het ontwerp. Een andere, scherper geformuleerde tekst van dit lid wordt zeer gewenst geacht. Zie in dit verband de opmerkingen, gemaakt ad artikel 29 van de Curaçaose Staatsregeling enz.

Ad sub 3. Gezien de wens, de Gecommitteerden een grotere politieke verantwoordelijkheid te doen dragen, wordt verzocht de woorden „bij voorkeur" te doen vervallen.

Ad. art. 67f van het ontwerp. Voor de opmerkingen ten aanzien van dit artikel moge verwezen worden naar het opgemerkte bij ad art. 29 van de Cur. Staatsregeling enz.

Ad art. 67g van het ontwerp. In overweging wordt gegeven een nieuw lid in dit artikel op te nemen, hetwelk bepaalt, dat de Vertegenwoordiger niet tegelijk kan zijn Gecommitteerde, lid der Staten of van een ander college van volksvertegenwoordiging. Deze vertegenwoordiger moet in vele gevallen opdrachten vervullen, waarmede hij het misschien persoonlijk niet eens zal zijn. In bovengenoemde functies zou hij echter bevoegd kunnen zijn een eigen mening naar voren te brengen, hetgeen niet wenselijk geacht wordt.

Ad art. 68 van het ontwerp. Met grote teleurstelling namen de Staten er kennis van, dat hun voorstel inzake de zetelverdeling in de Staten niet overgenomen is. In het memorandum is verzocht het eiland Aruba 8, het eiland Bonaire 2 en het eiland Curaçao 8 zetels in de nieuwe Staten te geven en elk der Bovenwindse eilanden 1 zetel. De belangrijkheid der eilanden Aruba en Curaçao is toch in verhouding even groot, zodat een ongelijke vertegenwoordiging beslist ongewenst is. Het afvaardigen van 11 leden door het eiland Curaçao doet dit eiland altijd de meerderheid behouden. In principe is het zelfs wenselijk om de drie Benedenwindse eilanden ieder 5 zetels te geven en de Bovenwindse eilanden gezamenlijk 5, terwijl de 21e zetel bv. door loting kan worden aangewezen. Dit zuiver democratisch beginsel in de bezetting van het overkoepelend vertegenwoordigend orgaan de 6 eilanden is echter om practische redenen zeer moeilijk uitvoerbaar, weshalve de Staten voorgesteld hebben de zetels als bovenvermeld te doen bezetten. De Staten vertrouwen daarom, dat de Regering alsnog ernstig met deze wens rekening zal houden.

Ad sub 5. Met klem wordt voorgesteld dit lid te laten vervallen, daar aan de verantwoordelijke zelfstandigheid der Nederlandse Antillen tekort zal worden gedaan door handhaving van het instituut van benoemde Statenleden. Het benoemingsrecht is een anachronisme. Waar zelfs ten aanzien van Suriname, waar grote bevolkingsgroepen raciaal verschillend zijn, het benoemingsrecht geheel zal vervallen, kan niet worden ingezien, hoe dit anachronisme voor Curaçao is behouden. Voor het benoemingsrecht is geen argument te vinden. Integendeel, handhaving van het benoemingsrecht kan kunstmatige groepsvorming scheppen in de bevolking. Door toepassing van het benoemingsrecht zou zelfs getornd kunnen worden aan de tot uiting gekomen volkswil bij gehouden verkiezingen.

Ad art. 77 van het ontwerp. In overweging wordt gegeven de woorden „in Curaçao" in dit artikel te doen vervallen. Mede in verband met de vorming van het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden, waaruit de noodzakelijkheid kan voortvloeien opdrachten van de Staten middels commissies of anderszins te vervullen, is het wenselijk de schadeloosstelling van de leden, alsmede de vergoeding voor reis- en verblijfkosten niet te beperken tot reizen binnen de Nederlandse Antillen.

Ad art. 90 van het ontwerp. Verwijzend naar de verschillende opmerkingen van de Staten waarbij aangedrongen wordt op duidelijker redacties van artikelen, waaruit onherroepelijk zal blijken, dat een democratisch stelsel van verantwoordelijk bestuur zal worden ingesteld, merken de Staten bij dit artikel op, dat het ontbindingsrecht van den Gouverneur, dat als een logisch gevolg van het Nederlandse Parlementaire stelsel wordt gezien, de schijn zou kunnen wekken, dat aan den Gouverneur nog een bevoegdheid wordt gegeven, indien niet vastere en concretere bepalingen aangaande het zelfbestuur hier tegenover staan. Om deze redenen wordt het wenselijk geacht het ontbindingsrecht van den Gouverneur te binden aan het advies van het College van Gecommitteerden in het door de Staten gevraagde stelsel van verantwoordelijk bestuur. De Staten zijn ervan overtuigd, dat hierdoor de behartiging van landszaken beter gewaarborgd wordt. Aannemende, dat de gedachte gaat is de richting van het Nederlandse Parlementaire Stelsel, dan zullen de consequenties der nieuwe verkiezingen na de ontbinding der Staten ook moeten worden aanvaard.

Ad artt. 100 en 101 van het ontwerp. De z.g. conflictenregeling wordt naar de mening der Staten voorlopig op bevredigende wijze opgelost. Niettemin wensen de Staten op te merken, dat de aanvankelijke redactie, waarbij de Kroon de bevoegdheid gegeven werd, om voorzieningen te treffen wanneer andermaal geen overeenstemming verkregen wordt ingeval de belangen van Nederland, Nederlands-Indië en Suriname tezamen zijn betrokken, dat de gemeenschappelijke belangen gaan boven die van een deel van het Koninkrijk, juister is.

Aangenomen werd voorts, dat consequent gedacht, een geamendeerd of gewijzigd ontwerp-landsverordening, nadat ten tweede male de wil van de volksvertegenwoordiging duidelijk is gebleken, ook door den Gouverneur zal worden vastgesteld.

Ad art. II van het ontwerp. Sub 1. De bedoeling die bij artikel II voorzit, om onaanvaardbare vertraging in afdoening van urgente regelingen te voorkomen, werd toegejuicht. Evenwel bergt dit artikel ook in zich mogelijkheden, waardoor het gehele ontwerp illusoir kan worden. Het geval kan zich nl. voordoen, dat bij de regeling van het kiesrecht, de Staten in de geest van dit ontwerp algemeen vrouwenkiesrecht kunnen wensen en de Gouverneur zich hiertegen verzet, waardoor dan de landsverordening bij algemene maatregel van Bestuur kan worden vastgesteld. Latere wijzigingen van deze landsverordening zouden tardief kunnen zijn, aangezien de verkiezingen reeds zouden kunnen hebben plaats gevonden.

Dat een tijdsbepaling vastgesteld wordt is aanneembaar, maar niet dat door verschil van mening de regeling bij algemene maatregel van Bestuur zou kunnen worden vastgesteld. Dit past niet in de geest van dit ontwerp, aangezien een dergelijke regeling een zuivere interne aangelegenheid is.

Sub 2. Verzocht wordt dit lid te doen vervallen. Voor de toelichting wordt verwezen naar ad artikel 68.

Ad art. IV. In verband met de urgentie en het feit, dat het onderhavige ontwerp bijna een jaar op zich heeft laten wachten, zullen de Staten het zeer op prijs stellen dat deze wet onmiddellijk in werking treedt.

Slotopmerking.

De Staten vertrouwen, dat in de practische uitvoering van deze wet, de democratische denkbeelden in de memorie van toelichting naar voren gebracht, ten volle tot hun recht zullen komen.

De Ondervoorzitter,
De wnd. Griffier.

Minderheidsnota.

Enkele leden spraken hun waardering uit voor de wijze, waarop in het onderhavige ontwerp binnen het kader van de grondwet tegemoetgekomen wordt aan de in dit gebiedsdeel levende wensen naar staatkundige hervormingen. Zij konden zich dan ook verenigen met de algemene opmerkingen in de Memorie van Toelichting betreffende de omvang der herzieningen. In het bijzonder konden zij zich verenigen met het feit, dat uit het memorandum van de Staten slechts de principiële en belangrijke wijzigingen in het onderhavige ontwerp werden verwerkt. Niet alleen dat de niet overgenomen voorstellen tot wijziging niet principieel zijn, doch ook het grote practische belang daarvan, waarvan het advies van de meerderheid zonder verdere precisering gewaagt, kan niet worden ingezien. De beperking van het aantal wijzigingen daarentegen heeft reeds het voordeel gehad dat dit ontwerp ongetwijfeld spoediger klaar is gekomen dan bij een meer uitgebreide wijziging mogelijk zou zijn geweest en verder een snellere behandeling in de Staten-Generaal zal vergemakkelijken.

Enkele leden konden zich niet verenigen met de mening van de meerderheid dat de omschrijving van de taak en bevoegdheden van het College van Gecommitteerden onvoldoende zou zijn. De gekozen vage omschrijving zal tot gevolg hebben dat hij, die deze wet zal hebben toe te passen, gedwongen zal zijn de bedoeling van de wetgever na te gaan en dan zullen de tussen Regering en Kamers gewisselde stukken te deze zake, naar aangenomen mag worden, aan duidelijkheid niets te wensen overlaten.

Bovendien mag à priori er van uitgegaan worden dat de Regering bij tot standkoming van de onderwerpelijke wijzigingen zal doen zorgdragen voor een royale en loyale uitvoering der vernieuwingen. De vrees voor een te enge interpretatie van bestuurszijde in dit gebiedsdeel houdt dus in een niet gerechtvaardigd wantrouwen tegen de bekwaamheid van de Nederlandse Regering om haar goede bedoelingen te doen uitvoeren.

De aan het woord zijnde leden stelden er prijs op te verklaren dit wantrouwen in geen enkel opzicht te delen. De aan het woord zijnde leden verenigden zich verder geheel met hetgeen in de Memorie van Toelichting met betrekking tot het College van Gecommitteerden naar voren wordt gebracht; in het bijzonder met de mening, dat het onder de huidige omstandigheden onpractisch en welhaast onuitvoerbaar is het College van Gecommitteerden samen te stellen uit politiek verantwoordelijke hoofden van departementen, aangezien er geen voldoend aantal daartoe geschikte personen te vinden is en het gevaar van verpolitieking van het ambtenarenapparaat dient te worden vermeden.

Een lid meende dat het niet juist zou zijn de opmerking achterwege te laten, dat er vrij vele tot de intellectuelen behorende personen in de Curaçaose samenleving zijn die oprecht de mening zijn toegedaan, dat de overgang van het thans bestaande beperkte kiesrecht naar algemeen mannenkiesrecht een te grote stap is, in verband met het feit dat de politieke ontwikkeling in dit gebiedsdeel nog maar weinig tijd heeft gehad om voldoende door te werken tot alle lagen der bevolking.

Wat de zetelverdeling in de Staten betreft konden enkele leden niet inzien, waarom Curaçao en Aruba een gelijk aantal zetels zouden moeten krijgen. De meerderheid heeft voor deze stelling geen enkel ander argument aangevoerd dan dat de belangrijkheid van de eilanden Aruba en Curaçao in verhouding even groot zou zijn. Deze veronderstelling is onjuist omdat Curaçao niet alleen bijna tweemaal zoveel inwoners heeft als Aruba, doch bovendien bijna twee keer zoveel belastingen opbrengt. Dit neemt natuurlijk niet weg dat Aruba en Curaçao te zijnder tijd in deze opzichten even belangrijk zouden kunnen worden en dan zou een vastgelegde verhouding van 11 : 7, of welke verhouding ook, onredelijk kunnen blijken. De aan het woord zijnde leden achten het daarom juister te bepalen dat Curaçao en Aruba gezamenlijk 18 zetels ter beschikking krijgen, welke onderling verdeeld worden naar evenredigheid van het aantal stemgerechtigden dan wel van het aantal uitgebrachte stemmen.

Een lid voegde hieraan toe, dat van dit systeem reeds afgeweken wordt door het garanderen van 2 zetels aan Bonaire en 1 aan de Bovenwinden. Dit lid meende dan ook dat, ter tegemoetkoming aan de bepleite belangrijkheid van Aruba en ter voorkoming dat bij een zetelverdeling tussen Curaçao en Aruba laatstgenoemd eiland te weinig zetels zou behalen in verhouding tot Bonaire en de Bovenwinden, het systeem gevolgd zou kunnen worden dat van de 18 zetels 7 aan Curaçao en 7 aan Aruba gegarandeerd worden, terwijl de overige 4 zetels naar evenredigheid als bovenbedoeld verdeeld worden. Aruba zou dan nooit in een ongunstiger, mogelijk wel in een gunstiger positie kunnen komen te verkeren dan voorzien wordt in het onderhavige ontwerp.

In het advies van de meerderheid wordt het benoemingsrecht een anachronisme genoemd en verder een recht waarvoor geen argument te vinden is. Een lid merkte naar aanleiding hiervan op dat het bestaan van economisch en intellectueel niet onbelangrijke minderheidsgroepen niet kan worden ontkend en het zou ondemocratisch zijn de mogelijkheid van vertegenwoordiging voor dergelijke groepen onmogelijk te maken door afschaffing van het stelsel van benoemde leden. Bovendien is het benoemingsrecht slechts als uitzonderingsgeval bedoeld.

Een lid merkte nog op, de bezwaren van de meerderheid tegen de overgangsbepalingen niet te delen.

Een lid bracht naar voren, dat nu de overeenkomst van Linggadjati de Grondwet der Nederlanden de facto buiten werking gesteld heeft, er geen reden meer bestaat, de herziening van de Curaçaose Staatsregeling binnen de bepalingen van de huidige grondwet te houden.

Om deze reden wenste dit lid besturende en wetgevende lichamen door het volk gekozen, die de facto het gezag over de Nederlandse Antillen uitoefenen. Hierdoor worden de eilanden een volkomen souverein democratisch bestuur gewaarborgd. Elk eiland of eilanden-groep kan voorts zijn (haar) verhouding tot het Koninkrijk der Nederlanden (nieuwe stijl) en tot de Verenigde Staten van Indonesië verlangen. Buitenlandse betrekkingen, defensie worden behartigd door het overkoepelend orgaan van het Koninkrijk, met dien verstande, dat ieder samenstellend deel zijn regionale betrekkingen kan regelen mits niet in strijd met het geheel, terwijl voor de behartiging van de belangen van Nederland in de Nederlandse Antillen in Nederland en van het Koninkrijk der Nederlanden in de Nederlandse Antillen door de onderscheidene regeringen Hoge Commissarissen benoemd worden. Een overeenkomst als die van Linggadjati, echter aangepast aan de toestanden in deze Antillen, is dus ook voor dit staatsdeel wenselijk en billijk.

Op grond van vorenstaand principe, aldus dit lid, moet dus een gehele nieuwe Staatsregeling ontworpen worden, waarbij de executieve en wetgevende macht geheel in handen van organen van de Nederlandse Antillen gelegd wordt. Afkondiging van wetten zullen dan uiteraard niet meer geschieden in naam des Konings, noch zal de eed van trouw aan den Koning moeten worden afgelegd, maar aan de nieuwe constitutie.

BEGROETINGSAVOND.

Hedenavond zal pater Eikelmans van Suriname een bezoek komen brengen in de vergadering van de St. Alouysiuskring, in hun clubgebouw op het Bargebad.

SR. MONIQUE.

De ziel van de school van Santa Maria, Sr. Monique is weer zoover hersteld, dat zij het hospitaal mocht verlaten en naar het College Welgelegen kon vertrekken.

JONGEWACHT.

In een aparte plechtige bijeenkomst had de installatie plaats van 35 nieuwe leden van de Jonge Wacht. De plechtigheid vond plaats op de cour van de St. Vincentiusschool.

OOK EEN DOCTOOR.

Het tijdschrift „Curaçao" heeft ook een doctoor, doch deze schrijft zijn naam in het Grieks „iatros" dat klinkt mooier? Men kon hem ontmoeten op de perstribune bij het statendebat over de staatsregeling.

THOMASKRING.

Morgenavond bijeenkomst in de St. Thomaskring er zullen verschillende filmen gedraaid worden.

SCHEEPSBERICHTEN.

2 Juli 1947.

Crete naar Zuid Afrika; Guayana van Pto. Cabello; San Juan van La Guayra; Castor van Mobile; Rio Hacha van St. Maarten.

SCHAKEN.

De uitslagen van de op Maandag 30 Juni in het R.K. Zeemanshuis gehouden hangpartijen luiden als volgt:

Kleingeld — Pang-A-Tjok 0-1; Hudson — Matrinez afgebroken; Moron — Lemmens afgebroken, Avis — Zonneschain remise, Araujo — Lopez (Araujo niet opgekomen).

De hoofdschotel van den avond was de wedstrijd Kleingeld — Pang-A-Tjok; met twee pionnen voorsprong en een solide stelling had de zwart-speler gemakkelijk spel. Na enige zetten vermeerderde hij zijn pionnen-voorsprong door een schijnoffer tot drie en spoedig daarna kon wit opgeven. Door deze overwinning staat de heer Pang-A-Tjok nu onwrikbaar op de plaats met 9½ winstpunten uit 10 partijen; zijn laatste wedstrijd is tegen den Heer Lemmens. Zal het misschien aan deze gelukken de kampioen een „ei" te bezorgen?

Over de tweede en derde plaats valt het moeilijk een voorspelling te doen, en zijn nog vele mogelijkheden.

Moron heeft in zijn partij tegen den Heer Lemmens de kwaliteit voor. Martinez en Hudson staan volkomen gelijk.

Donderdag 3 Juli zullen er weer afgebroken partijen gespeeld worden in het R.K. Zeemanshuis.

Langs deze weg betuigen ondergetekenden hun oprechte dank voor de vele blijken van belangstelling ondervonden bij het overlijden van hun geliefde moeder en behuwd moeder

Mevr. Maria Atanacia Jansen.

Rosaura Dorothaal
Anton Dorothaal

Radio Nederland
Wereld omroep P.C.J.
Program

Vrijdag, 4 Juli.

5 uur: Engelse Berichten.
10.30 uur: Engelse Berichten.
13.30 uur: Programma voor de Nederlandse Strijdkrachten in Indië.
14 uur: Oosterse Uitzending.
1. Nieuws.
2. Uitkijk op het Westen: „Nederland zoals je 't ziet".
14.30 uur: Opening en Programma-overzicht.
14.32: „Met PCJ naar............ Rotterdam" (c.o.).
15.01: Nederlands- en Indisch Nieuws.
Reportage.
15.29: Rotterdams Philharmonisch Orkest o.l.v. Ed. Flipse (e.o.).
Werken van Rotterdamse Componisten.
1. Pastorale — Dina Appeldoorn.
2. Arbeid — Marius Monnikendam
Symphonische bewerking.
15.49: Internationaal Nieuws en Persoverzicht.
16.04: Programma van morgen.
16.05: „Rotterdam Wereldhaven"
16.26 uur: Nederlands Nieuws in het kort. Sluiting en Wilhelmus.
16.30 uur: Einde Uitzending.
19 uur: Engelse Berichten.

EUROPA EN AFRIKA.

Zelfde Programma-onderdelen, alleen in andere volgorde.

20 uur: Opening en Programma-overzicht.
Nederlands- en Indisch Nieuws.
Reportage.
20.30: „Met PCJ naar.......... Rotterdam" (c.o.).
20.59: Internationaal Nieuws en Persoverzicht.
21.14: Rotterdams Philharmonisch Orkest o.l.v. Ed. Flipse (e.o.).
21.34: Programma van morgen.
21.35: „Rotterdam Wereldhaven".
21.56 uur: Nederlands Nieuws in het kort. Sluiting en Wilhelmus.
22 uur: Einde Uitzending.
23.30 uur: Engelse Berichten.

VOOR DE WEST.

Zie voor volgorde Programma onderdelen Europa en Afrika.
2.05 — 2.20: Geheimen uit de Creoolse Keuken.
Kinderverhaal.

UIT ONS CARAÏBIE

LETTERKUNDE VAN CUBA.

In een overzicht van de letterkunde van Cuba zien we hoe men in deze letterkunde allerlei tijdperken kunnen onderscheiden. We kunnen nl. onderscheid maken tussen de letterkunde van de **koloniale** tijd en de **revolutie** tijd en de **moderne** tijd. In de letterkunde van Cuba kan men echter nog een andere onderscheid aangeven, in de moderne tijd is er nl. een andere kenmerk voor de letterkunde van Cuba.

Er is een bepaalde richting naar boven gekomen, waarin men meer contact zoekt met het element, dat men vond bij het gewone volk in de cunucu en vooral ook in de folklore, men vond daar allerlei elementen die wars zijn aan de Spaanse cultuur, die doch die zuivere Afrikaans van inslag zijn. Men geeft hoog op van de prestaties die er bereikt zijn door de verschillende dichters en schrijvers. Nu is het vreemd, dat ofschoon Cuba niet ver is men bijna kan wedden, dat niemand op Curaçao die schrijvers kent. Er zijn wel veel Curaçaoënaars op Cuba geweest en zijn er een heen getrokken in de tijd van de emigratie om daar in de suiker te werken, doch de namen noch ook de werken zijn hun bekend. Er bestaat werkelijk geen meeleven met de andere eilanden op cultureel gebied, wie immers weet iets van de letterkunde van Cuba.

Nieuws van overal

OPSTAND IN MANILLA.

Er had een heftig geweergevecht plaats op het eiland Mindoro waarbij de Leider van de opstandelingen werd neergelegd. Later op de dag kwam de militaire politie de orde herstellen (Manilla, (AP) 2.7).

VEROORDEELD.

In Duitsland werd de schoondochter van Richard Wagner, frau Winnifred Wagner, veroordeeld tot b50 dagen handenarbeid omdat zij actief het Hitler bestuur heeft gesteund.
Van en voor de vrouwen

VAN KLEFFENS.

Op eigen verzoek is Dr. van Kleffens per 1 Juli bij K.B. van 27 Juni op de meest eervolle wijze ontslag verleend als Nederlandse minister zonder portefeuille. Van Kleffens zal over enkele dagen naar Washington vertrekken als Nederlandse ambassadeur in de Verenigde Staten. (Aneta 2 Juli)

VOOR DE ARBEIDERS.

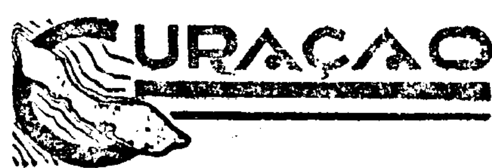
In verband met de wetgeving in zake de arbeidersbonden het Katholieke persagentschap in Amerika een bijeenkomst belegd in St. Paul Minnesota waar besloten werd op te komen tegen ieder actie van het congres tegen de arbeides (n.c.)

EEN NIEUWE WET.

In New Jersey is een wet aangenomen waarbij geestelijken het privilege wordt gegeven, dat zij bij processen zoals getuige worden opgeroepen niet verplicht zijn bekend te maken wat zij als geestelijke raadslieden hebben gezegd. (n.c.)

HOLY NAME SOCIETY.

De jaarlijkse bijeenkomst van de Holy Name Society had dit jaar plaats in het bisdom Brooklyn er namen een 70.000 mannen aan dit congres deel (n.c.)..

TONI COENTJI.

Gisteren in de namiddag had een bijeenkomst plaats op Tonie Coentji waar de nieuwe jonge padvinstertjes werden geinstalleerd. Wij wensen ze allemaal goed spoor.

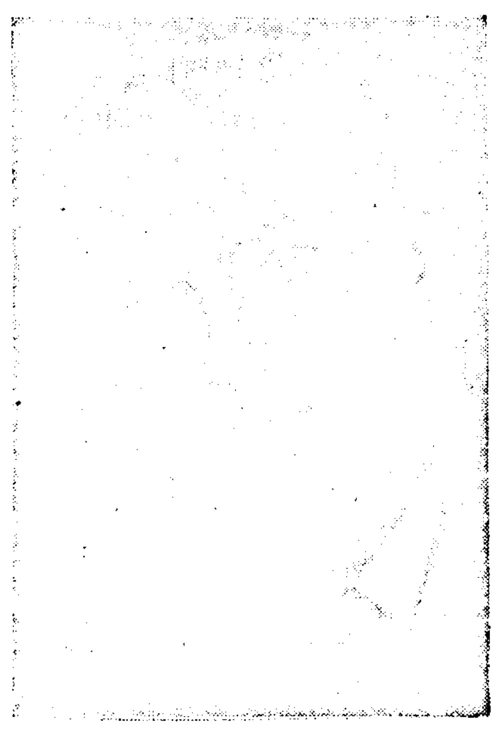
DR. ACKERMAN.

Hedenochtend mochten wij Dr. Ackerman ontmoeten, die ons tot een kort onderhoud uitnodigde op Hotel Americano. Dr. Ackerman is deken van de Columbian University, afdeling Journalisme. Hij bezocht Venezuela om in Caracas een journalisten school op te richten.

DE OMGEKEERDE WERELD

De sigaren in Nederland van de bon.
Maar nu verlangt men weer terug naar distributie.

door
F. J. DE FRAITURE.

Het is met de tabakspositie in Nederland nog steeds geen rozengeur en maneschijn, ondanks het feit, dat dezer dagen de sigaren van de bon zijn gegegaan. Dat lijkt oppervlakkig een goed teken, maar in werkelijkheid brengt deze maatregel de detailhandel tot wanhoop en de roker uiteindelijk achterop.

De totale sigarenproductie is nl. nog slechts 36% van vóór de oorlog. ...

Wel is de vraag naar cigaretten sterk toegenomen, een oorlogsverschijnsel, gevolg van nervositeit volgens sommigen, maar voor velen ligt de oorzaak hierin, dat men op de bon twintig cigaretten kreeg tegen maar vijf sigaren. Thans zijn cigaretten en tabak nog wel op de bon, maar de sigaren vrij en nu koopt ieder natuurlijk de laatste zoveel hij kan, ook als hij geen sigaren rookt; in dat geval verkoopt hij ze weer, dikwijls tegen zwarte prijzen; en toch is dat niet de bedoeling. Verstandige winkeliers koppelen daarom de sigarenverkoop aan die der cigaretten-opbon; dus toch een soort distributie, maar dat is nodig om de klanten zo lang mogelijk te bedienen.

Waarom de sigaren vrij zijn gegeven? Helemaal helder is dit nog steeds niet, maar tengevolge van de grote vraag naar cigaretten bleven de sigarenfabrieken, vooral de kleine, minder bekende, met vrij grote voorraden zitten, voorraden evenwel, die toch lang niet voldoende zijn om aan de overweldigende vraag naar de vrije sigaar op de duur te voldoen.

Een bepaald soort sigaren is altijd vrij geweest, nl. die, gemaakt van inlandse tabak. U zult daar in Curaçao misschien geen erg in hebben, maar tijdens de oorlog is in Nederland een bloeiende tabaksverbouw ontstaan, vooral in het land tussen Maas en Waal, bij Nijmegen dus, en in het land van Amerongen. Iedereen verbouwde daar tabak en velen maakten er hun beroep van. Er ontstonden verenigingen van amateurtabakkers, fermenteerinrichtingen werden opgericht en zo verscheen een vrij dragelijk tabaksproduct voor pijp, cigaret en sigaar, alles zonder bon. Voor de Nederlander, die de oorlog meemaakte, was het een uitkomst en voor 50% gemengd met import-tabak zou zelfs een heel goed product verkregen kunnen worden. Maar er bestaat nog steeds een mengverbod, dus is men aangewezen op sigaren enz., voor uitsluitend inlandse verbouw, of uitsluitend import-tabak. Het ergste is echter, dat met de inlandse tabak veel geknoeid wordt, zodat men dikwijls inlandse sigaren voorgezet krijgt, waarvan het binnenwerk veel lijkt op gedroogde boerenkool!

De vraag daarnaar daalt thans snel. In 1944 waren er nog 200.000 amateur-tabakkers, nu nog amper 40.000; voorts zijn er een 300-tal beroepstelers. De import-tabak wint het echter steeds.

De wereld staat nog steeds op haar kop. Toen alles op de bon was, schreeuwde iedere roker om bonvrije tabaksproducten en nu de sigaren eindelijk vrij zijn, verlangt menigeen wer naar distributies, want toen waren de sigaren tenminste, in beperkte mate, te krijgen en nu zijn al veel winkels uitverkocht! Zo is het in Nederland met alles: wat van de bon gaat is na korte tijd niet meer te krijgen.

Officiele Mededelingen van de Aruba Voetbalbond

WEDSTRIJDUITSLAGEN:
Van Zaterdag 28 en Zondag 29 Juni 1947:

B-Klasse:

S.C.A. 1 — Jong-Aruba 1	0—2.
Noord Central 1 — R.C.N. 1	2—0.

Reserve A-Klasse:

Hollandia 2 — Aruba Jrs. 2	0—0.

PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE.
WILHELMINA SPORTPARK.

A-Klasse:
Aanvang 4.30 n.m.

Zondag, 5 Juli 1947:	San Nicolaas-Jr. 1 — Aruba Jrs. 1
Zondag, 13 Juli 1947:	Volharding 1 — Trappers 1
Zondag, 20 Juli 1947:	Volharding 1 — Arsenal 1
Zondag, 27 Juli 1947:	Trappers 1 — Hollandia 1

B-Klasse:
Aanvang 4.30 n.m.

Zaterdag, 5 Juli 1947:	Noord-Central 1 — P.O.V.A. 1
Zaterdag, 12 Juli 1947:	S.C.A. 1 — Union 1
Zaterdag, 19 Juli 1947:	Sparta 1 — R.C.N. 1

Reserve A-Klasse:
Aanvang 3.00 n.m.:

Zondag, 6 Juli 1947:	R.C.A. 2 — Trappers 2

HET BESTUUR.

Den Heer en Mevrouw
T. E. LOURENS—WENTWOORD
geven met blijdschap kennis van de geboorte hunner zoon

Humphrey Lionel Anthony

Steenrijkstraat A. no 30.
Curaçao 2 Juli 1947.

Helga Viejou

geeft met groote blijdschap kennis van de geboorte van haar zusje

Adéle Germaine

Curacao, 3 Juli 1947.
St Elisabeth Gasthuis

Drie Nieuwe Heiligen.

Twee Jesuieten en de biechtvader van Don Bosco.

Portugezen en Brits-Indiërs maken zich op om de heilig-verklaring te vieren van de Jesuiet Jan Hector de Britto, de Portugese missionaris, die in de zeventiende eeuw leefde en de marteldood onderging. Hij werd in 1647 te Lissabon geboren en groeide op aan het hof van Johannes IV, die Jan Hector en zijn beide broers had uitgekozen om kameraden van prins Don Pedro te zijn.

Hij deed al jong zijn intrede in de Societeit van Jesus, en kende maar één verlangen: als Franciscus Xaverius naar het Oosten te gaan. Toen Balthasar da Costa naar Portugal kwam om missionarissen voor Indië te werven, wilde ook Jan Hector meegaan. Pater da Costa beloofde zijn voorspraak. De Britto mocht gaan......

Na een moeilijke reis — er brak aan boord een ziekte uit, die aan twaalf missionarissen het leven kostte — landde hij in Goa, waar hij zijn theologische studie afmaakte en zich op de Indische talen toelegde.

Daarna begon hij zijn taak in de Madura-missie. De Portugezen hadden er een slechte naam. Zij behoorden tot de Prangies de kastelozen, die minder dan de paria's waren. En zij hadden het er naar gemaakt. Daarom hadden de missionarissen, naar het voorbeeld van Robert de Nobili, het tot een onderdeel van hun heilige strategie gemaakt, om zoveel mogelijk de zeden van het land, niet slechts te eerbiedigen, maar over te nemen. En zo werd de Britto een goeroe — Oosters asceet — met een tulband en sandalen.

Twintig jaar lang is hij in Indië Gods pionier geweest. Hij heeft er eindeloos veel ontberingen en gevaren doorstaan: overstroming en hongersnood, slangen en tijgers, en de voortdurende tribulaties van buitenlandse twisten.

In 1683 werd hij overste van een uitgestrekt missiegebied en kwam op een van zijn „dienstreizen" terecht in het gebied van Marava, waar de uitoefening van de katholieke godsdienst verboden was. Hij werd gevangen genomen en gefolterd. Maar het martelaarschap ontging hem, en het bevel van zijn oversten om naar Portugal terug te gaan, scheen hem zelfs de kans er op te ontnemen.

In 1690 ging hij terug naar Indië, en weer trok hij naar de geteisterde christenheid van Marava, en vond de marteldood door een prins te dopen, die tot dusverre in polygamie geleefd had. De Britto werd gevangen genomen en na nieuwe folteringen 4 Februari 1693 onthoofd.

De Italiaanse Jesuiet Bernardinus Realino, die eveneens op 22 Juni wordt heilig verklaard, werd in het jaar 1530 geboren te Carpi, in het hertogdom Modena. Ook hij behoorde tot een aanzienlijk geslacht, en ontving de zorgvuldige opvoeding, die tot de goede toon der voorname kringen behoorde.

In 1556 werd hij doctor in de beide rechten, en daarmee begon zijn carrière. Hij werd een man van macht en invloed. In 1564 werd hij aangesteld door de markies van Pescara, om diens leengoederen in het koninkrijk Napels te besturen.

Toen riep de genade. Maria verscheen hem en nodigde hem uit, voortaan van God alleen te zijn. Barnardinus begreep en gehoorzaamde. Hij bedankte wie vertrouwen in hem hadden gesteld nam afscheid van zijn familie, verkocht wat hij bezat en gaf het aan de armen. Bernardinus Rea ino werd Jesuiet.

Tot 1574 studeerde en werkte hij in Napels. Daarna ging hij naar Lecce, de hoofdstad van Otranto, en werd daar een sjouwer van de Heer. Uren en uren bracht hij door in de biechtstoel. Al wie ging sterven vroeg weldra om Realino. Hij had steeds tijd. Ieders zaak scheen de enige te zijn die hem bezig hield. Hij ging naar de armen en bedelde voor hen van huis tot huis en verpleegde hun zieken. Hij ging naar de Algerse slaven en leerde ze bidden.

Voor zijn biechtelingen was hij een en al goedheid en vergeving. Hij wilde ze geen pijn doen. Hij begreep zo goed, hoe moeilijk het was. Hij maakte de terugkeer zo gaarne licht. Vooral angstige zielen kwamen bij hem bevrijding zoeken, en wie raad nodig had, schreef hem een brief, en kreeg altijd antwoord. En wie niet meer wijs kon worden uit zijn eigen ziel, ging naar Realino.

Vol eenvoud en oplettendheid in de omgang was hij niettemin zeer gesloten omtrent zichzelf. Hij zweeg over zijn boetplegingen en over de verschijningen waarmee de hemel hem begunstigde. Hij zocht pijn, hij was blij met ontberingen, hij vond vernederingen de gewoonste zaak van de wereld, maar hij sprak er niet over. En toch begrepen de mensen, hoezeer hij van God vervuld was, en toen hij ging sterven, leek zijn kamer een bedevaartplaats.

En dan is er nog Joseph Cafasso, die in 1811 geboren werd in Castelnuovo d'Asti, dicht bij Turijn, en die, ootmoedig en beminnelijk als een kind, langs de miserie van het ontluisterde leven in de grote stad is gegaan, en er alle vreugde en alle liefde heeft gebracht, die zijn priesterhart te geven had, totdat hij, nog geen vijftig jaar oud, volkomen aan het eind van zijn krachten was, en naar de hemel ging.

Als jong priester nam hij zijn intrek in het priesterconvict van de H. Franciscus van Assisië. Daar studeerde hij moraaltheologie en begon zijn priesterwerk onder de arbeidersjeugd van Turijn.

In 1848 zag hij zich belast met de vorming van jonge geestelijken. Een van de middelen die hij toepaste „was het geven van Ignatius" geestelijke oefeningen en 't is niet zijn geringste verdienste, dat hij ieder spoor van Jansenistische gestrengheid deed verdwijnen in de opvattingen der Piemontese geestelijkheid.

Naast de interne zielzorg in het convict, scheen hij geen andere taak te hebben dan biechthoren.

Was hij niet de biechtvader van Don Bosco? Hij liet zich door de lugubere hebbelijkheden van zijn penitenten in de gevangenis niet afschrikken en trok er altijd welgemoed naar toe, naar deze mensen, die als uitgehongerde, vervuilde, soms razende en gevaarlijke dieren achter de tralies zaten. Zelfs een aanslag op zijn leven weerhield hem niet. Open en eenvoudig ging hij met hen om.

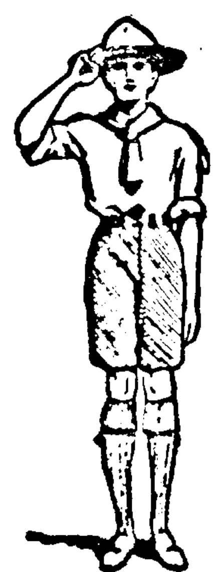
Zijn glorie waren de ter dood veroordeelden. Hij hielp ze berusten. Hij verzoende ze met hun straf. Hij troostte ze met een snelle hemelvaart. Hij bracht ze soms tot heldhaftigheid. En zondaars, in wie het leven zijn ongerepteheid geheel verloren had, gingen als blije kinderen naar het schavot, en werden er Cafasso's „heilige gehangenen".

Ook van dit leven was de liefde Gods het geheim. Weinigen zagen het. Allen wisten het. Toen de krachten van zijn lichaam waren verbruikt, overviel hem een ziekte, waaraan hij geen weerstand te bieden had. Het werd een stille, korte voorbereiding op de dood. Het leven van Don Cafasso sloot zich voor de talloze vrienden en belangstellenden. Het trok zich steeds meer samen naar het Witte Licht van God, dat op de 23ste Juni van het jaar 1860 voor hem openging.

In Te.

(Msb)

Viering van het 17 jarig bestaan vau Groep I van de Nederlandse Padvinders Vereniging op Curacao welke Groep op heden de naam draagt van RIMBOEZWERVERS.

Op Zaterdag, 28 Juni 1947, in de avond, vulde zich het terrein aan het Zuikertuintje op de snijpunt van de Santa Rosa en Schottegatweg zicht met talrijke bezoekers, die kwamen zien en genieten van het spel, de zang en de dansen van de 80 leden van de Groep.

Onder de vele ouders en donateurs merkten wij op Zijne Excellentie de Gouverneur van Curaçao en diens echtgenote, de Algemeen Militair Commandant Overste Van Dun en diens echtgenote, den Heer Groote, Directeur van Openbare Werken en diens echtgenote, de Garnizoenscommandant, Majoor Boutmy en diens echtgenote, den Heer C. N. Winkel, beter bekend onder de naam Sjon Kai, Ere-Voorzitter van de Afdeling, den Voorzitter van de Afdeling, den Heer O. R. A. Beaujon, den directeur van Scherpenheuvel, frater Odulfinus, een als District-Commissaris den Heer J. J. Beaujon, benevens vele andere bekende personen uit onze samenleving.

Het geheel bood een fleurig aanzien door de aardige aankleding, de frisse kleuren van het gebouw, genaamd De PONDOK, de extra verlichting en de opstelling in de bosschages rondom.

Een tentje met koele dranken ontbrak eveneens niet en werd door de padvinders zelf verzorgd.

Precies 6 uur in de middag werd geopend met een aardige opmars onder tromgeroffel en opstelling op de plaats voor het clubhuis alwaar de demonstraties plaats vonden. Met veel eerbied werd de vlag gehesen aan de mast, onder het Generaal Saluut, waarna direct de troep de toeschouwers salueerde en het volkslied zong.

Als staaltje van de training werd hierna het hekkenspel opgevoerd, waarbij de rijen van vier correct sloten en openden om de kat en de muis gelegenheid te geven de jacht daartussen voort te zetten en ook somwijlen te hinderen.

Hierna marcheerden de 42 padvinders af om hun 36 kleinere boertjes gelegenheid te geven hunne demonstraties, zang en dans op te voeren.

Begonnen werd met de Horderoep in een wijde circel, welke door De Oude Wolf in ontvangst werd genomen, waarna werd opgevoerd: „Wat wij zijn en wat wij doen". Dit toneeltje werd zeer aardig gedaan en daarin ontbrak het grootmoedertje niet, dat door een welp geholpen werd met de wol ophouden, venmin de baby die door een welp werd zoet gehouden, de gymnastiek, de jungledieren, waarbij vooral de berenkop veel hilariteit verwekte, Mowghli en het apenvolk.

In zangvorm werd hierna opgevoerd: Zes Grijze welpen en vervolgens De Dans van KAA, welke dans een hartelijk applaus verwekte.

Hierna renden de kleine boertjes weg en zaten direct daarna op hunne banken aan de bosrand.

Acht leerling-padvinders lieten daarna zien wat zij in 6 weken van de touwknopen hadden geleerd. Het ging vloten vlug en... zonder fouten, op een na die de paalsteek nog niet goed te pakken had.

Hierna verscheen een jongeheer met zijn radio, door hem zelf gemaakt. Toen hij een demonstratie wilde geven en aan de knoppen draaide, kreeg hij 4 stations tegelijk: 2 heren en 2 dames, omroepers, waarbij de een verslag van een voetbal-wedstrijd gaf, de tweede het had over verzorging van kippen, een dame over de zorg voor zuigelingen en een vierde kookles gaf. Het hele geval gaf de meest dwaze verwikkelingen en verwekte een grote hilariteit en hartelijk gelach onder de aanwezigen.

Op het geluid van een tomtom verschenen zes poppen ten tonele en zonder fouten lieten zij als door aan draden bewogen hun gymnastiek-bewegingen zien.

Vervolgens zagen wij een boertje vissen: hij had beet, maar de buit was te zwaar en daar viel hij in het water. Twee kwieke padvinders redden hem en pasten de Sylvester-methode toe, waarna de inmiddels verschenen dokter hem dood verklaren ging en het boertje vreselijk verontwaardigd was, toen hem bleek, dat men hem liggen liet tijdens het vervoer.

Een drama werd hierna opgevoerd, n.l. De geschiedenis van een Mes, waarbij bleek dat Eric Sprock zijn gelaatstrekken onbeweeglijk in zijn macht had.

Een achttal jongens, in 1946 op kampement in Venezuela geweest, zongen hierna onder leiding van Rafael Gravenhorst het jolige liedje Juanito, door hen in Venezuela geleerd, op tocht naar Valencia. Het werd met veel elan gezongen en oogste een hartelijk applaus.

Hierna was het pauze en gelegenheid tot het bezichtigen van het clubhuis, waar ieder vol lof en bewondering over was.

Voor de limonadetent was het druk en ieder maakte van de gelegenheid gebruik om de benen even te strekken.

Na de pauze voerden een drietal een drama op, getiteld: „Het vissersmeisje". Een grote hilariteit werd verwekt, toen het potige vissersmeisje zich in een emmer water verdrinken ging.

De Karibou-dans was een van de hoogtepunten van deze avond. Statig kwamen de indianen om de hulp van de geesten uit het noorden-zuiden-oosten en westen op te roepen, toen de herten van hunne jachtgronden waren verdwenen. Opwindend dansten de herten tot de aansluipende jagers hen als hun jachtbuit naar de vleespotten sleepten.

Hierna werd een voorbeeld van het sluipen gegeven, waarbij vier indianen een geblinddoekte jager beslopen en een van hem het mes voor hem wegtrok.

Wederom kwamen 8 jonge verkenners naar voren, getooid met grote Mexicaanse hoeden en voerden de dans LA RASPA op met gezonden Nederlandse text. Zo langzamerhand was het tijd om te sluiten en terwijl de broertjes van 8 tot 10 lieten zien dat zij eveneens getraind genoeg waren om het hekkenspel te spelen, stelde de troep zich op en marcheerde daarna op en werd de avond gesloten met het strijken van de vlag, het Wilhelmus en het Generaal Saluut als groet.

Rest mij nog om mede te delen dat die avond tot padvinder werden geïnstalleerd: Rudie van Dun en Frits Bergsma.

Tot Vaandrig: David van der Ree en Reinder Otto Scheper.

Tot Vaandrig-titulair: Frans van Dun.

Tot Hoofd-patrouille-leider: Tirso Palm.

Tot patrouilleleiders: Rafael Antonio Bennebroek—Gravenhorst en Danie van Estveld.

Tevens, tot slot dat aan het aanwezige publiek werden voorgesteld de jongens Reinder Otto Scheper en Rafael A. Bennebroek-Gravenhorst, die met de leider de Jamboree in Frankrijk zullen bezoeken.

M. van der Maarel.

VERKEERSONGEVALLEN.

Had een lichte aanrijding plaats op het Helfrichplein, tussen een personenauto en een truck. Hierbij werd de personenauto licht beschadigd.

—:—

Had op de Caracasbaaiweg, ter hoogte van Zuurzak, een aanrijding plaats tussen een personenauto en een autobus. Beide motorrijtuigen werden beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de autobus, die op een afstand van ongeveer 50 Meter achter de personenauto reed, zag niet, dat deze stopte en reed achter tegen de personenauto.

—:—

Kwam een manspersoon aangifte doen, dat de bestuurder van een personenauto, daarmede tegen de schutting van zijn huis was gereden. De schutting werd vrij ernstig beschadigd.

—:—

Vond een aanrijding plaats op de weg Jan Doret-Plantage Blauw, tussen een stilstaande autobus en een pick-up, waarbij beide motorrijtuigen werden beschadigd.

Oorzaak: De autobus stond op het midden van de weg stil, naast een aldaar geparkeerde auto, met parkeerlichten op. De bestuurder van de pick-up zag de autobus te laat. Hij remde, maar slipte over de weg en botste tegen de autobus.

—:—

Kwam de bestuurder van een huurauto aangifte doen, dat hij in de Hendrikssteeg was aangereden door een personenauto.

—:—

Vond een lichte aanrijding plaats op Berg Altena, ter hoogte van de Parereaweg, tussen twee personenauto's, welke beiden werden beschadigd.

Oorzaak: Een der bestuurders zag, bij het uitrijden van de Parereaweg, niet het stopteken van den aldaar het verkeer regelenden politieman, met het gevolg, dat hij bij het oprijden, de andere personenauto, die het oprijteken reeds had ontvangen en opreed, aanreed.

—:—

Deed de bestuurder van een vrachtauto aangifte, dat hij op de Eijk van Voorthuyzenweg was aangereden door een personenauto.

Oorzaak: De personenauto stond naast de vluchtheuvel stil, voor de vrachtauto. De bestuurder van de personenauto reed, zonder signaal te geven, of achteruit te zien, achterwaarts tegen de vrachtauto aan.

—:—

Vond een lichte aanrijding plaats in de Columbusstraat tussen een personenauto en een autobus. De autobus werd licht beschadigd.

Had een verkeersongeval plaats op de Pietermaaiweg, waarbij een pick-up een jongetje aanreed en ernstig verwondde.

Oorzaak: Het jongetje stak plotseling de rijweg over vanachter een stilstaande autobus.

—:—

Vond een lichte aanrijding plaats op de hoek van de Breedestraat en de Heerenstraat, tussen personenauto en onbekend motorrijtuig, waarbij de personenauto licht werd beschadigd.

—:—

Vond een aanrijding plaats op de Salinja, tussen truck en een personenauto, waarbij beide auto's werden beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de truck reed op de Salinja, in de richting van Zeelandia en wilde ter hoogte van perceel No. 132a, een zijweg inrijden. Hiertoe haalde hij eerst links uit. De bestuurder van de personenauto, die achter de truck reed, verkeerde in de mening, dat de truck naar links wilde deze rechts passeren. Toen de truck daarna naar rechts draaide, kwam zij in aanraking met de personenauto.

—:—

Vond een lichte aanrijding plaats op de Roodeweg, ter hoogte van Recreation Park, tussen een personenauto en een truck, waarbij de personenauto licht werd beschadigd.

—:—

Op den Schottegatweg ter hoogte van Dokterskamer slipte een K.L.M.-busje door de gladheid van de weg. De bus werd niet beschadigd.

Ter hoogte van Post V op den Schottegatweg vond een lichte aanrijding plaats tusschen een personenauto en een autobus. Beide auto's werden licht beschadigd.

—:—

Op den weg naar Suffisant werd een wielrijder aangereden door een truck. De truck werd voorbijgereden door een personenauto. Deze auto reed de truck echter te dicht voorbij met het gevolg dat hij met het achterwiel het linkervoorwiel van de truck raakte. De truck zwenkte hierdoor naar rechts en reed de voor hem aan de rechterzijde van den weg rijdende wielrijder aan. De truck reed door de omheining van een perceel en kwam in de koraal van dat perceel tot stilstand.

De wielrijder werd overgebracht naar Dokterskamer en in het Hospitaal opgenomen.

Sport Rubriek.

„Officiële Mededelingen" VAN De Curacaose Voetbalbond

PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE. RIF STADION.

„A"-Klasse: om 4.15 n.m.

Zaterdag, 5 Juli 1947:	C.S.C. 1 — Transvaal 1
Zondag, 6 Juli 1947:	Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1
Zaterdag, 12 Juli 1947:	C.S.C. 1 — Sithoc 1
Zondag, 13 Juli 1947:	Jong Curaçao 1 — Vitesse 1
Zaterdag, 19 Juli 1947:	Transvaal 1 — Veendam 1
Zondag, 20 Juli 1947:	Vitesse 1 — C.S.C. 1

(EINDE EERSTE RONDE)

Competitie B-klasse: om 2.30 uur n.m.

Zondag, 6 Juli 1947:	Independiente — Volharding 1
Zondag, 13 Juli 1947:	Arsenal 1 — S.V.A. 1
Zondag, 20 Juli 1947:	S.V.A. 1 — P.S.V. 1

MUNDO NOBO om 4.15 uur n.m.:

Zondag, 6 Juli 1947:	M.Y.O.B. 1 — P.S.V. 1
Zondag, 13 Juli 1947:	De West 1 — R.C.C. 1
Zondag, 20 Juli 1947:	De West 1 — Volharding 1

Competitie Res. A-klasse: om 4.15 uur n.m.

Zaterdag, 5 Juli 1947:	Veendam 2 — Jong Curaçao 2
Zaterdag, 12 Juli 1947:	S.U.B.T. 2 — Transvaal 2
Zaterdag, 19 Juli 1947:	C.S.C. 2 — Vitesse 2

Competitie Junioren: om 10 uur v.m.

Zondag, 6 Juli 1947:	Sithoc Jr. — Vitesse Jr.
Zondag, 13 Juli 1947:	S.U.B.T. Jr. — Jong Holland Jr.
Zondag, 20 Juli 1947:	Jong Curaçao Jr. — Sithoc Jr.

SCHERPENHEUVEL.

Competitie Res. B-klasse: om 4.15 uur n.m.

Zondag, 6 Juli 1947:	Jong Curaçao 3 — Sithoc 3
Zondag, 20 Juli 1947:	Sithoc 3 — S.V.A. 2

om 10 uur v.m.:

Zondag, 13 Juli 1947:	Scherpenheuvel 2 — Sithoc 3

Competitie Junioren:

(TWEEDE RONDE)

Zondag, 6 Juli 1947:	Scherpenh. Jr. — Jong Curaçao Jr.
Zondag, 20 Juli 1947:	Vitesse Jr. — Scherpenh. Jr.

MEDEDELINGEN:

OPHEFFING VOORLOPIGE SCHORSING:

De voorlopige schorsing van P. Joeni, Jong Holland is per ingaand 3 Juli opgeheven.

INSCHRIJVINGEN:

„M.Y.O.B.": Herman Tjen A Kwoei, Richard Lie Kon Tja en Hugo Erwin Overnan als gewone leden.
„De West": R. Arrendell en J. Nieuwkerk als gewone leden.
„Transvaal": H. Rhenardus, A. Clarck, U. de Meza en H. Nijman als gewone leden.

VOORLOPIGE SCHORSING:

De vereniging „Asiento" is voorlopig geschorst van deelneming aan alle wedstrijden in C.V.B.-verband, zulks wegens beschuldiging van overtreding van Art. 35 lid 7 en 9 van het H.R.

De aangesloten verenigingen en leden is het verboden tijdens de duur van deze schorsing uit te komen in wedstrijden tegen bovenvermelde vereniging.

HET BESTUUR.